

ningerne til lovforslaget — taget hensyn til, at HK-overenskomsterne hviler på det særlige minimalløn-princip. Dette system indebærer selv sagt, at der nu som før eksisterer et gennemsnitligt lønniveau, som er højere end minimallønsatserne, men det er ikke et udslag af „længlidning“.

Det er naturligvis urealistisk at forudsætte, at ingen af de ved de seneste HK-overenskomster fastsatte lønstigninger vil kunne akcepteres som inddækningsberettigede, medmindre modregningsretten giver til resultat, at den enkelte medarbejders løn først „skrues tilbage“ til minimallønsatserns niveau (således at kun det efter den nye overenskomst gældende nye løntillæg — den fulde modregning helt ned til minimumsatsen bliver inddækningsberettiget). En lovmæssig ligestilling med andre dele af erhvervslivet må forudsætte, at det tilladte inddækningsbeløb reduceres med de beløb, der rent faktisk modregnes for personlige tillæg og lignende efter samme principper, som måtte blive gældende for fagområder med „normal-lønsatser“.

Det er iøvrigt særdeles usikkert, i hvilken grad den såkaldte modregningsregel kan bringes i anvendelse — ikke mindst efter den lønpåvirkning, som statens førnævnte HK-overenskomst skabte i slutningen af 1970. Derfor vil en fastholden af formuleringen af § 5, nr. 5, få til konsekvens, at den erhvervsdrivende enten selv skal bære de seneste overenskomstmæssige lønstigninger eller tvinges til at give afkald på ofte den mest betroede og kvalificerede del af en medarbejderkreds.

Vi henstiller derfor, at ordene „kan modregnes“ ændres til „blicher modregnet“.

c) Medens § 5, nr. 5, åbner visse muligheder for inddækning af lønstigninger til medarbejdere, ser man i lovforslaget ganske bort fra, at det i tusinder af mindre, privatejede virksomheder er indehaveren og ofte tillige hans hustru, som lægger arbejdskraft til for at holde virksomheden i gang.

Såfremt der ikke i loven eller folketingsudvalgets betænkning tilkendegives en adgang til regulering af bruttoavancen med et beløb svarende til den overenskomstmæssige stigning i normallønnen til personer, som måtte ansættes, hvis indehaverens arbejdsindsats i forretningen skulle udføres af medarbejdere, vil resultatet blive, at private

butikshandlendes indtjening i lovens fulde løbetid vil blive stadig forringet, medens de fleste andre grupper i samfundet vil få en stigende realløn.

Da den enkelte vares lovlige pris vil være knyttet til den 28. februar 1971, og der ikke kan foretages andre ændringer end, hvad der er specificeret i § 5, nr. 1-5, må den mindre virksomhedsindehaver derfor se sin levestandard stadig forringet, hvortil kommer — som det i motiveringen for lovforslaget udtrykkeligt angives — at målet er at neddæmpe forbruget, hvilket jo i sig selv yderligere vil forringe indtjeningen.

Hertil må føjes, at nedgang i omsætningen, pengestramning, kreditindskrænkning og arbejdet med offentlige anliggender altid rammer de mindre, privatdrevne virksomheder først og med størst vægt. Det må derfor forekomme ganske ubilligt, at man afslår at åbne mulighed for, at indregningsretten for lønstigninger også skal omfatte egen arbejdsindsats, en afvisning, som samtidig vil skabe en diskriminerende forskelsbehandling mellem privatdrevne virksomheder og andre virksomhedsformer som aktieselskaber, koncerner m. v., der fuldt ud drives ved fremmed arbejdskraft.

d) Et betydeligt antal butikshandlende driver virksomhed i egen ejendom. Det må skønnes urimeligt, at sådanne erhvervsdrivende skulle være afskåret fra at få dækning for stigende ejendomsudgifter, f. eks. skatter.

e) I henhold til § 5, stk. 1, vil stigninger i forsikringer, der er indtruffet efter den 28. februar 1971, kunne inddækkes. Da præmiestigninger ikke er knyttet til en bestemt „skæringsdag“, og præmieopkrævninger udsendes løbende året igennem, vil det bero på en tilfældighed, om den forhøjede præmie — der jo dækker risikoen for en periode frem i tiden — vil foreligge umiddelbart forud for den 28. februar eller på et senere tidspunkt i årets løb.

Hvor præmieopkrævningerne først udsendes efter den 28. februar 1971, er der efter lovens tekst ingen tvivl om, at den eventuelle stigning lovligt kan inddækkes. Er præmieopkrævningen for 1971 udsendt forud for den 28. februar, går vi ud fra, at den eventuelle præmiestigning kan indkalkuleres proportionalt for den inddækkede periode efter den 28. februar 1971.